

σπατουλάρω

σπατουλάρω, ρ. [<σπάτουλα + κατάλ. -άρω], σπατουλάρω. **1.** κολακεύω κάποιον για προσωπικό μου όφελος: «όταν πρόκειται να κερδίσει από κάποιον, τον σπατουλάρει κανονικά». **2.** γλείφω ερωτικά γυναικείο αιδοίο, κάνω γλειφομούνη: «μόλις έμαθαν οι γκόμενες πως σπατουλάρει, είναι τρελές και παλαβές μαζί του». Και στις δυο περιπτώσεις συνοδεύεται συνήθως από χειρονομία με το χέρι να μιμείται τις κινήσεις του ελαιοχρωματιστή, καθώς σπατουλάρει επιφάνεια με χρωστική ή άλλη ουσία με τη λεπτή και πλατιά επιφάνεια της σπάτουλάς του, η οποία παρομοιάζεται με τη γλώσσα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας